

www. **ROVDYR** .org

FOLKEAKSJONEN NY ROVDYRPOLITIKK NR 2 – JUNI 2011

STORTINGET FORHANDLER OM NYTT ROVDYRFORLIK • GENETIKK, DET E FALI DET
SVERIGE MÅ DOBLE ULVESTAMMEN • INTERVJU MED IVAR MYSTERUD

www.rovdyr.org

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

Telefon: 975 95 119

Telefaks: 74 12 65 01

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Bankkonto: 4464.09.33434

Annonser

sendes til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk (se adresse over).

Annonser leveres som høyoppløselig PDF-fil. Bilder i annonsen må være CMYK og i 300 dpi. Fonter skal være «embedded». Alle farger i PDF-fila må være CMYK.

Stoff til ROVDYR

For å gjøre produksjonen av ROVDYR mest mulig effektiv ber vi om at stoff sendes på fil (helst worddokument) og gjerne på mail. Digitale bilder bør ha min. oppløsning 2,1 MB pixel - 1650x1200 JPEG fine/normal.

Stoffet sendes til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk Postboks 40, 7701 Steinkjer aksjonen@rovdyr.org

Redaktører:

Åsmund Ystad
Nils Solberg

Andre bidragsytere:

Andreas Skartveit
Bjørn Skåret

Foto forside: Arnulf Skreslett

Utgivelser 2011

Nr. 3 - sept manus 26. aug
N r. 4. des manus 20. nov

Grafisk produksjon

Kreator Kommunikasjon AS, 3570 Ål
www.kreator.no

ISSN 1890-8306

Fra lederen

En ny vår?

Våren har for lengst kommet over det ganske land og det skulle være alle grunn til å fryde seg! Tidlig grønt løv har det vært i år og alt eksploderte på en gang. Fuglene våre har overgått hverandre med vakre kveldssonger før de ble tyste og la seg på egg. Våren og forsommeren er den vakreste og mest harmoniske tiden i naturen synes de fleste. Det synes ikke jeg!

Våren er den mest brutale årstiden av dem alle. Reven dreper horemor og ungene hennes sulter i hjel, hønsauken tar røya og kyllingene går en smertefull død i møte. Er nå alt så vakkert? Neivel, men det er nå slik naturens gang er sier vi, og kaller det balanse. Sannheten er at det finnes ingen balanse i naturen, i så fall er det terrorbalanse.

Naturromantikerne ønsker at alt skal ordne seg selv uten menneskelige inngrep, først da blir det harmoni i naturen. De tar så feil! Uten menneskelig forvaltning får alt en vanvittig slagside.

Vi får raskt mettede bestander av rovdyr som følger svingningene i byttedyr, og jakt er en saga blott. Reindrift og beitenæring følger med i dragsuget. Dette spiller ingen rolle for romantikerne, de ønsker kort og godt jegere og utmarksbrukere vekk fra norsk natur for godt, det er sannheten i spillet om norsk rovdyrpolitikk.

Hadde man på fullt alvor for 40-50 år siden spådd et slikt framtidig politisk scenario, hadde man blitt hentet av menn i lange hvite frakker.

Biologisk mangfold, rødlistede arter, Bernkonvensjonen osv. er uttrykk vi har hørt som argumenter fra politisk hold. Det nyeste "moteordet" er genetikk! Forskere, politikere og vernesiden er plutselig blitt så bekymret for at de russiske ulvene vi har her hos oss skal dø ut av innavl. I Sverige står genetikerne

på scenen, og de venstreliberale politikerne klapper i hendene like begeistret som publikum i Muppet Show. Men i motsetning til i Muppet Show ser det ikke ut til at teppet vil gå ned!

500 ulv i Sverige har svenskene nå begynt å fable om. Hvor de skal være, sier de lite om. Samtidig har svenskene begynt å snakke om "vargbeltet" som et angitt geografisk sted. Det er langsmed norskegrensen!

Man må ikke være rakettforsker for å begripe hvordan dette kan ende. Svenskenes fremste ulveforsker Olof Liberg har antydnet at det er kan bli opp til 60 ulverevir i Sverige i år. Hele Värmland er helt fortettet. De utvandrede ungulvene kommer i enda større grad til å søke seg vestover og inn i Norge. Den andre veien blir de møtt av fiendtlige naborevir eller Østersjøen. Vandrer de ikke ut vil flokkene begynne å vokse slik de gjorde i gammeldid. Det er viktigere enn noen gang å stramme til og si nei til ynglende ulv i Norge. Ulv blir det uansett!

For en del år siden forsvarte Gro Harlem Bruntland den norske hvalfangsten etter massiv kritikk fra svenske politikere og verneorganisasjoner. Den norske selfangsten kritiserte også svenskene høylytt. Det ble ikke tyst på dem før tidligere selfangstinspektør Odd Lindberg flyttet til Sverige og ble anmeldt for dyremishandling.

Nå er tiden inne for at Jens Stoltenberg bør forsvare den norske kulturarven og utmarkstradisjonene for en svensk misforstått miljøpolitikk og russisk ulv! Han har vært på villreinjakt i Rendalen og noe fornuftig bør han ha lært av Rendølene! Det begynner å haste.

Nils Solberg

Forhandlingene om nytt rovdyrforlik i gang

*Etter et innledende komité-
møte tirsdag 10. mai er
partene på Stortinget enige
om rammene for rovdyr-
forhandlingene.*

ÅSMUND YSTAD

Men det er også det eneste som vi kan se at det har vært enighet om så langt i denne prosessen. Nå gjenstår det å se om Stortinget rekker å komme fram til et endelig resultat før de tar sommerferie 17. juni.

Hovedårsaken til at man ikke har kommet i gang tidligere er at regjeringspartiene ikke har klart å bli enige om et felles utgangspunkt for å starte forhandlinger med opposisjonspartiene på Stortinget.

Tidligere lovnader og fram og tilbake om et grunnlag for forhandlinger i form av en Stortingsmelding fra regjeringen om nye bestandsmål for ulv og bjørn har ikke ført til annet enn en del dokumenter fra Miljøverndepartementet med en gjennomgang av gjeldende forvaltning og status for bestandene.

Derfor startet forhandlingene i Stortingets energi og miljøkomite uten at det er kjent hva regjeringen vil.

Fordeling av grenseflokkene

Miljøverndepartementet har siden i fjor ført samtaler med svenske myndigheter om fordeling av grenseflokkene med ulv. Disse forhandlingene har ikke ført fram til enighet. Svenskene nekter å gi slipp på grenseflokkene og ønsker fortsatt å telle dem i sin helhet i det svenske bestandsmålet for 20 årlige ynglinger.

Det er grunn til å stille spørsmål om hvor mye tyngde Miljøverndepartementet har lagt i disse forhandlingene. At svenskene ønsker å oppnå sine egne bestandsmål for ulv i Norge skjønner vi godt, men det er utrolig at norske myndigheter ikke er i stand til å kreve det samme overfor svenskene.

Nødverge for hund

Et tema som derimot har vært kjent i lengre tid er at Arbeiderpartiet ønsker å innføre nødverge for hunder som angripes av ulv. Dette er også standpunktet til både Kristelig Folkeparti, Høyre og Fremskrittspartiet og alle regner derfor med at dette kommer til å bli innført.

Det er også ventet en bred enighet om å innføre et nytt regime for forvaltning av bjørn, særlig når det gjelder streifende hannbjørner. Dette ønsker regjeringen å drøfte, og en slik endring er også ønsket av opposisjonspartiene, kanskje med unntak av Venstre. Men der stopper også klarheten.

Ulv og bjørn, eller alle fire?

Høyre og Fremskrittspartiet har også vært tydelige på at de ikke er fornøyd med regjeringens ønsker om bare å se på artene ulv og bjørn. Disse partiene vil se på hele rovdyrpolitikken, ikke bare bestandsmål for ulv og bjørn.

FOTO: FRP

Høyre, her ved rovdyrpolitisk talsmann Bjørn Lødemel, vil flytte ha mye mer av makta i norsk rovdyrforvaltning flyttet til de regionale rovvilt-nemndene.

Fremskrittspartiet vil ha reduserte bestandsmål for store rovdyr i Norge. Og det var lenge knyttet spenning til hva partiet Høyre mener om bestandsmål. Ikke minst på grunn av at en rekke fylkeslag i Høyre har signalisert tydelig ønske om reduserte bestandsmål og ikke mål om yngling av ulv i Norge.

Men etter Høyres landsmøte tidlig i mai sier partiet nå at de vil ha ulv i Norge, men at de ønsker en grundig gjennomgang og

FOTO: VG/SCANPIX

Arbeiderpartiets rovdyrpoltiske talskvinne Marianne Marthinsen har tydelig signalisert at partiet vil ha nødverge for hund.

store forandringer i og tilstramming av forvaltningen.

Blant annet har partiet Høyre signalisert tydelig at de ønsker mer lokal forvaltning ved å gi mer makt og myndighet til de regionale rovvilt-nemndene.

FOTO: FRP

Fremskrittspartiet og partiets rovdyrpolitiske talsmann Oskar Grimstad mener at reduserte bestandsmål er det eneste som kan sikre redusert konfliktnivå i rovdyrforvaltningen.

Bredt forlik eller gode løsninger?

Det er tydelig at reduserte bestandsmål sitter langt inne hos de fleste partiene. Det er også grunn til å stille spørsmål om ønsket om bredest mulig forlik egentlig handler om å tilfredsstille partienes ønske om å unngå stadig nye omkamper om rovdyrpolitikken, mer enn ønsket om å lage gode løsninger for reduserte konflikter.

Brev fra Bernkonvensjonens sekretariat oktober 2010. Ingen ting å utsette på norsk rovdyrforvaltning.

I fjor høst var Bernkonvensjonens sekretariat fornøyd med norsk rovdyrforvaltning. Denne våren er de sterkt bekymret over den samme forvaltningen.

ÅSMUND YSTAD

I løpet av 6 mnd. har sekretariatet gitt to helt motstridende uttalelser om norsk rovdyrpolitikk. I oktober 2010 mottok Direktoratet for naturforvaltning (DN) et hyggelig brev om at Bernkonvensjonen ikke hadde noe å utsette. I april 2011 skriver de et nytt. Nå er de sterkt bekymret.

Den første og hyggelige meldingen kom som svar på en grundig rapport fra DN om tingens tilstand, etter at dyrevernorganisasjonen NOAH hadde klaget Norge inn for Bernkonvensjonen fordi vi jaktet på rovdyr som var rødlistet som kritisk truet.

Den andre meldingen var et svar på brev som WWF Norge sendte til Bernkonvensjonen i mars 2011. I brevet ber WWF om at sekretariatet lager en uttalelse til norske myndigheter med streng beskjed om å øke bestandsmålene for ulv og bjørn i Norge. I begrunnelsen skriver WWF at ulven i Norge er kritisk truet og brunbjørn sterkt truet.

Og svaret kommer raskt. 15 april skriver sekretariatet til DN. Nå er de sterkt bekymret

Bernkonvensjonen: Bingo eller biologi?

Faksimile av brev fra Bernkonvensjonens sekretariat april 2011. Sekretariatet er svært bekymret over norsk rovdyrforvaltning.

Organisasjonene skrev brev til Bernkonvensjonens sekretariat, mens MD og DN tolket og presenterte svarene som udiskutable sannheter, uansett hva Stortinget måtte mene.

Samrøre

I 1989 klarte grupperingen å torpedere nordiske planer for felles rovdyrforvaltning. Dette kan du lese mer om lenger ute i dette bladet, i intervjuet med Ivar Mysterud.

Et enda tydeligere samrøre med dyrekjøpte konsekvenser for norske bygger så vi i forkant av rovdymeldingen fra 1997. AP-regjeringen med Torbjørn Berntsen som sjef i MD la all sin tyngde i at Bernkonvensjonens generelle svar på spørsmål fra Norge, var krystallklare tolkninger av at Norge var forpliktet til å ha egne levedyktige rovdyrbestander innenfor Norges grenser. I Stortinget fikk AP, SV og KRF med seg på falskspillet slik at det ble et knapt flertall i Stortinget for kjerneområder som skulle brukes til å bygge opp norske rovdyrbestander.

Misforståelsen oppklart, ingen konsekvenser

I 2004 var MD enige i at Stortinget nok hadde misforstått Bernkonvensjonen i 1997. Men nå valgte stortingsflertallet å videreføre målene fra 1997 med den snedige sirkelargumentasjon at disse målene var Stortingets vilje. Siden har det vært stille fra Bernkonvensjonen om norsk rovdyrpolitikk. Klager fra Norge med rop om utryddelse har stort sett blitt møtt med et gjesp nede fra Europarådets base i Strasbourg. Slik var det også i fjor høst, da Bernkonvensjonens behandlet klagen fra NOAH. Ingen sak for Bernkonvensjonen var svaret fra sekretær Ivana d'Allessandro til norske myndigheter.

Men det var før WWF banket på døra. Da ble hun plutselig svært bekymret.

over å høre at ulven er kritisk truet og at brunbjørnen er sterkt truet i Norge, og oppfordrer norsk myndigheter om å ta grep for å øke bestandene.

Innholdet i klagen fra Norge, både NOAH og WWF skriver at Norge har 25 kritisk truede ulver. Og WWF klager faktisk over 164 bjørner mens NOAH meldte inn gamle tall, 120 bjørner. Det voldsomme stemningsskiftet i sekretariatet i Strasbourg skjer med andre ord på grunnlag av likelydende informasjon.

Bestillingsverk

Det er vanskelig å forstå denne betydelige endringen på annen måte enn at Bernkonvensjonens sekretariat villig stiller opp for WWF og MD i kampen for å få politikerne til å glemme alle tanker om å redusere norske bestandsmålene i et nytt rovdyrforlik i Stortinget. Og MDs kopi av meldingen ble da heller ikke liggende, men sporenstreks oversendt til Stortinget.

Men friskmeldingen fra i fjor høst har MD ikke videresendt. Den har ingen på Stortinget hørt om før de fikk den fra Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk samme dagen som forhandlingene om nytt rovviltforlik startet.

Ikke første gangen

Vi har sett det før. Like sikkert som hestehov om våren, skriver norske miljøorganisasjoner klagebrev til Bernkonvensjonen hver gang Stortinget skal diskutere nye bestandsmål for store rovdyr. Denne gangen er det WWF Norge som innså at de trenger hjelp utenfra for å bli hørt av norske politikere. Og tidligere erfaringer tilsier at det kan være et lurt trekk.

Dette var nemlig en vanlig øvelse på 1980 og 90-tallet. Den gangen samarbeidet flere av miljøorganisasjonene nært med MD og DN.

Advokat Stein Erik Stinesen hevder på vegne av USS, Utmarkskommunenes sammenslutning, at Mattilsynets varsel om beitenekt er i strid med gjeldende rett.

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Foreslår ny risikobasert rovvilterstatning for tamrein

En prosjektgruppe oppnevnt av Miljøverndepartementet foreslår endringer i dagens regelverk.

ÅSMUND YSTAD

Gruppen foreslår i sin rapport at dagens erstatningsordning endres til en ny kunnskapsbasert erstatningsmodell. En slik modell bør ifølge forslaget baseres på både rovviltfaglige og reindriftsfaglige beregningsmodeller.

Ny kunnskap

Forskning har bidratt til mye ny kunnskap om rovdyr og skader på tamrein. Vi vet mer enn før om de ulike rovviltartene, deres arealbruk, bestander og rovvilttap, for eksempel hvor store reintap enkeltrovdyr kan stå bak. Også kunnskapen om reindriftsfaglige forhold er bedret. Prosjektgruppa foreslår å bruke disse resultatene direkte i nye beregningsmodeller for rovviltskadeerstatning.

Prosjektgruppa mener at en modell for risikobasert erstatningsordning for tap av tamrein til rovvilt vil kunne bli en god, forutsigbar og rettferdig ordning i framtida. Dette forutsetter imidlertid at den kunnskapen som mangler kommer på plass. Satsing på forskning og kunnskapsinnhenting vil derfor være avgjørende for når dette kan implementeres i full skala.

Regelverket foreslås endret allerede nå. I påvente av bedre kunnskapsgrunnlag foreslår derfor gruppa at endringene gjennomføres i flere faser.

En ny erstatningsordning vil stille økte krav til overvåking. Prosjektgruppas arbeid har avdekket at det fortsatt er kunnskapsmangler knyttet både til reindata og rovviltdata. Dette er nær-

FOTO: HANS ERIK SANDVIK

Ny forskning har vist at enkeltgauper kan ta over 200 tamrein på årsbasis. Denne gaupa tok ett reinsdyr for mye i Stod i Steinkjer 10. mars i år, og var gaupe nr. 10 som ble skutt, bare innenfor Skjærkerfjell reinbeitedistrikt i Nord-Trøndelag i 2011.

mere beskrevet i en underlagsrapport fra Norsk institutt for naturforskning.

Det må derfor brukes nok ressurser de neste årene for å innhente denne kunnskapen. Dette vil være nødvendig for at den nye erstatningsordningen skal få legitimitet i hele reindrifts-Norge, og er også nødvendig for å kunne underbygge de ulike erstatningsmodellene faglig. Blant annet vil det være nødvendig å innhente data om drapsrater for flere rovviltarter og for flere områder enn i dag.

Skadedokumentasjon avvikles

Reineierens plikt til å avdekke tap gjennom skadedokumentasjon fjernes som vilkår for erstatning. Det vil likevel fortsatt være tilfeller som krever dokumentasjon av kadaver, og det vil fortsatt ha verdi i overvåkingsarbeidet. Prosjektgruppa foreslår også at det opprettes et rapportssystem for tamreinkadaver, likt det Rovdata har utviklet for observasjoner av store rovdyr.

Vil gi økt erstatning

– Erstatningene vil øke i de områdene som har de største rovdyrtapene. Det er Nord-Trøndelag, Nordland og store deler av Troms. Jeg tror at med fortsatt økt satsing på kunnskap om rov-

dyrforekomst og skadepotensiale er det mulig å sannsynliggjøre større tap enn hva som erstattes i dag, sier nestleder i NRL Inge Even Danielsen fra Røros (bildet).

Han har vært med i prosjektgruppa som har levert nye forslag til erstatningsordninga. Gruppen har vært ledet av Direktoratet for naturforvaltning og har i tillegg bestått av representanter fra Reindriftsforvaltningen, Norske reindriftsamers landsforbund, fylkesmennene og Statens naturoppsyn.

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Inge Even Danielsen, nestleder i NRL

Utmarkskommunenes sammenslutning: Mattilsynets varsel om beitenekt ulovlig hjemlet

Mattilsynet har varslet 400 bønder med et sauetap på over 20 % om at det er aktuelt å pålegge beitenekt for sesongen 2012 dersom rovvilttapene ikke reduseres. Ansvar og kostnadene for å redusere tap som skyldes den vedvarende rovdyrbestanden skyves over på den enkelte bonde, i strid med gjeldende rett.

– I stedet for å gjøre noe med årsaken til tapene,

krever Mattilsynet at beitenæringene i praksis avvikles. Dette er en ekspropriasjon av beiteretten – uten erstatning. Mattilsynet går langt utenfor sin kompetanse etter dyrevelferdsloven.

Varslet fra Mattilsynet er i strid med prinsippene som ble nedfelt av Høyesterett i den prinsipielle Rendalsdommen (Rt. 2006 s. 1105), hvor grensen

mellom dyreeiers ansvar for dyrevelferd ble trukket mot statens ansvar når det underliggende hensynet er å ivareta rovdyrbestanden. Høyesterett fant Mattilsynets vedtak i Rendalsaken å ligge utenfor tilsynets kompetanse, da det var beitenekt på ubestemt tid som i realiteten var begrunnet i naturfredningshensyn (og ikke dyrevelferd).

Genetikk, det er fali det

Denne russerulven ble flyttet av svenske myndigheter fra Jämtland til Ørebro i mars, som et første forsøk på å hjelpe innvandrulver sørover til ulveområdene. Men etter å ha krøpet ut av buret, la den sporenstreks ut på vandring til Norge, der den etter en rundtur i Osloområdet nå er tilbake i det svenske reinbeiteområdet.

FOTO: NATURVÅRDSVERKET

NILS SOLBERG

Forskere og politikere på venstresiden har de siste årene overgått hverandre i bekymringsmeldinger. Det hører med til det politiske liv å bekymre seg for miljøspørsmål. Og er det ikke noe å bekymre seg for, så finner de på noe.

For 5 år siden fant de på å bekymre seg for innavl på de russiske ulvene vi har i Norge og Sverige. Genetisk skal ulvene være mer i slekt med hverandre enn søsken.

Det første vi fikk høre, var at kullstørrelsene var urovekkende små. Noen av ulvene var underbitt, ulv var registrert med en testikkel og det var skjelettfeil. Det sto alvorlig til med ulvene, må vite. Behovet for friske gener ble påstått å være akutt. Det ble spekulert i om ulven kom til å dø ut av seg selv i løpet av 20 år!

Innavl truer ikke ulven

Vi i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk delte ikke denne bekymringen for 5 år siden og vi gjør det enda mindre nå. Vi mente da og mener fortsatt at de som måtte være bekymret for ulvens overlevelsessevne, kan ta det knusende med ro. Innavl truer ikke ulven. Forskjellen er at nå begynner også en del forskere å tvile.

Under et møte i Kontaktutvalget for rovviltforvaltning i 2006 stilte jeg et spørsmål til Olof Liberg, sveriges mest profilerte ulveforsker, som hadde innledet om ulv og genetikk på møtet.

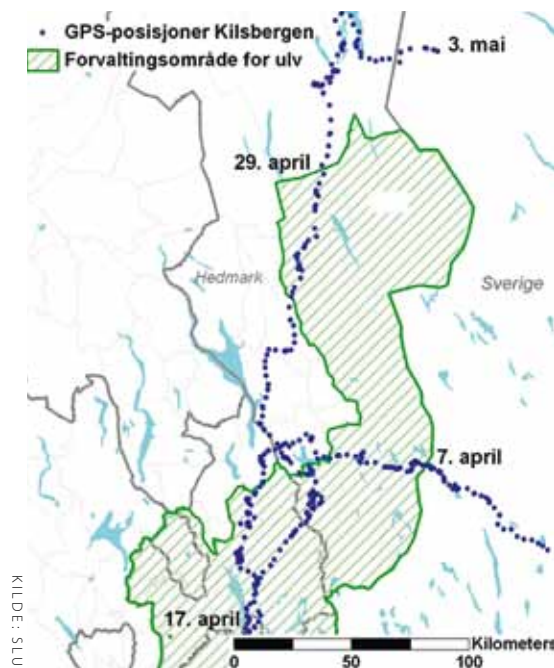
- Ærlig talt, Liberg, sa jeg, tror du på at ulven i Sverige kan dø ut om 20 år pga. innavl?
- Nei, svarte Olof Liberg, - jeg skal eta min hatt om dette er et problem om 20 år!

Det er synd at ikke norske forskere har like stor appetitt på hatter.

Noen år senere spurte jeg igjen Olof Liberg om det samme. I mellomtiden hadde vi fått inn en russerulv som hadde blitt far til et kull. Denne gang svarte Olof Liberg

- Det vil inte bli något problem medan jag lever och inte i nesta generasjon heller. Men jag er ingen genetiker.

Siden har flere tatt til orde for det samme, men det ser ikke ut til "selge". Forklaringen er enkel. Den alvorlige bekymringen om innavl gjør det lettere å argumentere for å øke antallet ulv. Det er det spillet vi ser nå.

Kart som viser Russerulvens vandring etter at den kom inn i Norge 7. april. Midt i mai er ulven tilbake til utgangspunktet før den ble flyttet, og svenske myndigheter vurderer nå å flytte den på nytt. I følge Olof Liberg er flyttingen mer politisk motivert enn biologisk.

"Den alvorlige bekymringen om innavl gjør det lettere å argumentere for å øke antallet ulv. Det er det spillet vi ser nå."

Her vil jeg kommentere noen av de påstandene vi møter:

• Små kull

Når forskerne hevdet at det var urovek-kende små kull, hadde de ingen dokumen-tasjon for det. Antall fødte valper hadde de ingen oversikt over, bare antallet valper som de kunne telle under sporing på snø vinteren etter. Det er en kjent sak at døde-ligheten på ulvevalper er stor fra mai til jul. Nå vet vi mer om kullstørrelsene, og kull på 6-8 valper er helt vanlig, ergo faller argumentet bort.

• Underbitt

En viss grad av underbitt er vanlig hos all ulv og hund og er naturlig nok arvelig.

• Testikkelfeil

Denne feilen finner vi hos de fleste pat-tedyr i noe omfang. På hest har statskon-sulentene konsekvent vraket klapphingster (hingst med en testikkel) i 150 år. Uten at graden av testikkelfeil hos hest har blitt mindre.

• Skjelettfeil

Det forekommer feil på skjelett hos alle hundedyr i forskjellig grad. De fleste kjenner sikker til HD hos hund. Det som er kritikkverdig, er at forskerne ikke har dokumenterte referanser til denne type feil andre steder, f. eks i Russland. Rus-serne bruker ikke resurser på å obdisere sine døde ulver. Forskerne har med andre ord intet grunnlag for å hevde at graden av skjelettfeil er større hos norsk-svenske ulver enn hva man skulle forvente var normalt.

Ingen skal prøve å overbevise meg om at ulv som dreper frisk voksen elg, sliter med dårlig helse, samme hvordan slektskapet ser ut. Svenske politikere har bestemt seg for at de må importere 20 russiske ulver med en annen genetikk for at ulven skal overleve. For meg blir dette bare enn en

ny svenskehistorie, men denne får meg ikke til å le!

Unødvendig med import

En av de som har vært med og utredet behovet for import av ulv, og ikke minst hvordan det kan gjøres, er nettopp Olof Liberg fra Scandulv og SLU, Sveriges land-bruksuniversitet. Men Liberg klarer fortsatt ikke helt å bestemme seg.

Etter at svenske myndigheter nylig har flyttet to genetisk viktige ulver fra rein-beiteområdene til Örebro og Dalarna, uttalte Olof Liberg til Svensk TV at disse flyttingene var mer politisk motivert enn biologisk.

Og fortsatte han:

– Om jag hade fått bestämma, vilket jag inte får, hade vi fortsatt med licensjakten. Men vi hade inte skyndat på med någon inflyttning av varg.

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Olof Liberg er sentral i arbeidet med å styrke ulvenes genetikk. Men egentlig, hvis han fikk bestemme, skulle svenskene bare fortsette lisensjakten og se hvordan genetikken utvikler seg selv. Og det har han vel egentlig alltid ment.

Stabil bjørnebestand i Norge

DNA-analyser av innsamlede ekskrementer og hår viser at det var omtrent like mange brunbjørn i Norge i 2010 som i 2009.

I fjor ble det for andre året på rad gjennomført en innsamling av DNA-prøver fra bjørn over hele landet gjennom Nasjonalt overvåkings-program for rovvilt.

Resultatene viser at det er klart mest bjørn i Hedmark og Nord-Trøndelag, etterfulgt av Finnmark og Troms.

– Ut fra analyseresultatene kan vi slå fast at det var minst 166 ulike bjørner innenfor Norges grenser i løpet av 2010, herav 53 hunnbjørn (32 prosent) og 113 hannbjørn (68 prosent). Dette antallet er omtrent det samme som for 2009, da det ble påvist 164 individer og at 30 prosent av dem var hunner, sier Morten Kjørstad, leder i Rovdata. Ut fra antallet hunnbjørn er det beregnet at det ble født seks (6,2) kull med bjørnunger i 2010. Dette er det samme antallet kull (5,7) som ble beregnet født i 2009.

KILDE ROVDATA.

Bjørneskit

Politifolk skal ikke gå på jakt!

Sven-Erik Alhem var inntil nylig sjef for den svenske påtalemyndig-heten med ansvar for faunakriminalitet. I den stillingen la han aldri skjul på sin store fascinasjon for ulv, og mistro til jegermiljøene. Nå har den tidligere overåklagaren Alhem blitt rovdryansvarlig i organisasjonen Djurskyddet Sverige.

Han foreslår nå at politifolk ikke bør delta på jaktlag. Politifolk bør derimot intensivere arbeidet i jakttiden og bruke sansene sine til å snappe opp informasjon om ulovlig jakt på rovdyr. Det ideelle

hadde vært om politifolkene drev spaning under jakten, mener Sven-Erik Alhem.

Dette mener han i fullt alvor og datoen for uttalelsen var ikke 1.april. Sin egen objektivitet i karrieren som overåklagare sier han ikke noe om. Sin egen fanatiske jaktmotstand greier han imidlertid å gjennomføre en solid bevisførsel for.

Han sier imidlertid ingenting om politifolk kan fiske!

NILS SOLBERG

FOTO: SCANPIX

Sverige må doble ulvestammen

Utredningens oppdrag

- Utvärdera de långsiktiga målen för varg, björn, järv och lodjur i Sverige, inklusive
 - regionala avvägningar och socioekonomiska faktorer
 - den regionala förvaltningen
 - illegal jakt
 - planerade åtgärder för att minska inaveln hos varg
 - ge förslag på hur den naturliga invandringen av varg kan öka
- Slutredovisning senast den 1 juli 2012
- Delbetänkande med utredningens bedömning av rovdjurens bevarandestatus (senast den 20 april 2011)

Rovdyrutrederen Lars-Erik Liljelund presenterer sin foreløpige konklusjoner for et stort publikum under Vargsymposiet i Vålådalen i Sverige i april.

*Ny utredning mener Sverige
har nok bjørn og gaupe, men
for lite jerv og alt for få ulver
for å tilfredsstille EU.*

ÅSMUND YSTAD

Dette er den foreløpige konklusjonen på hva som kreves for at forekomsten av store rovdyr i Sverige skal ha en gunstig bevaringsstatus. Gunstig, eller på svensk "gynnsam", bevaringsstatus er kravet EU stiller til medlemslandene i habitatdirektivet, som blant annet skal regulere forvaltningen av truede arter i medlemslandene.

I fjor sommer nedsatte den svenske regjeringen et utvalg under ledelse av Lars-Erik Liljelund, tidligere generaldirektør i Naturvårdsverket. Oppdraget er å finne fram til riktig nivå for langsiktige målsettinger for store rovdyr i Sverige.

De foreløpige konklusjonene som foreligger nå er et resultat av utvalgets første fase, å innhente vitenskapelig biologisk kunnskap om hva som er riktig nivå for rovdyrbestandene for at de skal kunne kalles levedyktig på lang sikt. Fase to av arbeidet vil handle om å ta inn samfunnsmessige

konsekvenser og praktiske hensyn, utover de rent biologiske kravene som stilles til en gunstig bevaringsstatus for rovdyra.

Derfor skal utrederen Lars-Erik Liljelund i neste omgang reise omkring i Sverige og innhente synspunkter på utfordringer og erfaringer for rovdyrforvaltningen i alle landets regioner. Til sist skal utredningen levere inn sin endelige innstilling til regjeringen innen 1. juli 2012.

Utredningens foreløpige konklusjoner

Bjørn og gaupe forekommer i så store populasjoner at de har gunstig bevaringsstatus, mens ulv og jerv ikke har det.

For å kunne gjøre slike vurderinger har utredningen på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig kunnskap beregnet referanseverdier for minimum bestandsnivå. I følge EUs habitatdirektiv er referanseverdi for størrelsen på en populasjon det minste antall individer som på lang sikt garanterer populasjonens livskraftighet.

Utredningen har blant annet opprettet en gruppe med internasjonale forskere som har gått gjennom all tilgjengelig kunnskap om ulven i Skandinavia, med særlig vekt på genetikken. Det var denne gruppen som sist vinter kom med en uttalelse om at en felles ulvebestand i Fennoskandia burde ha over

FOTO: ÅSMUND YSTADYSTAD

Lars-Erik Liljelund er ansvarlig for å utrede framtidige mål for store rovdyr i Sverige. Liljelund er tidligere generaldirektør i Naturvårdsverket.

3000 individer for å sikre langsiktig overlevelse.

I den sammenhengen bør det nevnes at forutsetningen for dette høye bestandstallet er en Fennoskandisk ulvebestand som er isolert fra ulven østover i Russland. Dette er en annen historie, men den er et godt eksempel på at det ikke hjelper med all verdens kunnskap i en vitenskapelig ekspertgruppe så lenge de legger inn forutsetninger som er helt fjerne fra virkelighetens verden.

Utredningen har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig kunnskap beregnet følgende referanseverdier for store rovdyr i Sverige: 1800 bjørner, 1200 gauper, 1100 jerv og 500 ulv.

Statusen for de ulike artene blir dermed:

Bjørn: Sverige har 3300 bjørner og ligger dermed langt over referanseverdien på 1800.

Gaupe: Sverige har 1500 gauper og ligger dermed over referanseverdien på 1200.

Jerv: Sverige har 650 jerver. I tillegg teller man med 250 jerver i Norge slik at summen blir 900. Det kreves derfor en økning til 850 jerver i Sverige for å oppnå gunstig bevaringsstatus.

Ulv: Den Sørskandinaviske bestanden er beregnet til mellom 252 og 291 ulver. Ulven har derfor ikke gunstig bevaringsstatus i Sverige. Utredningen forløpige konklusjon er at Sverige må øke til 450 ulver (pluss 50 i Norge) for å oppnå gunstig bevaringsstatus etter EUs habitatdirektiv. Men dette forutsetter i tillegg at den genetiske statusen i ulvestammen forbedres slik at innavl blir kraftig redusert.

Ingen objektiv utredning

Svenske jegerforbundet svært kritisk til utredningens forslag om mål

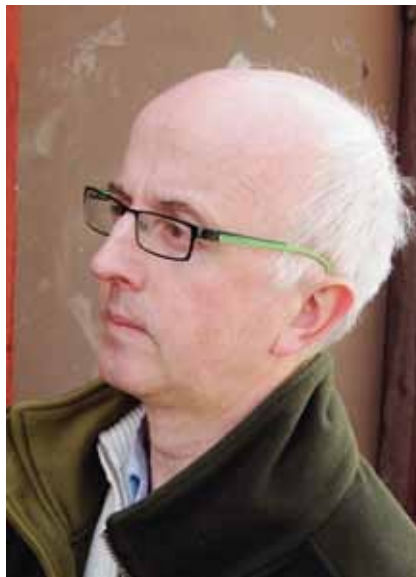

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Gunnar Glöersen, rovdyransvarlig i Jegerforbundet i Sverige.

Et framtidig mål om 450 ulver i Sverige ble ikke godt mottatt av Gunnar Glöersen, rovdyransvarlig i det Svenske Jegerforbundet. Glöersen, som også var til stede under presentasjonen i Vålådalen.

Gunnar Glöersen hevdet at nivåene som utredningen foreslår er tilfeldig tall som er like mye et politisk valg som et vitenskapelig fundert nivå for gunstig bevaringsstatus for ulven i Sverige.

Han henviste til at vitenskapelige vurderinger om riktig nivå for en langsiktig levedyktig ulvestamme i Sverige spriker fra 1100 til 200 ulver, alt etter hvilke vitenskapsfolk og særlig hvilke genetikere som blir spurt. Ingen fagfolk kan gi sikre svar, svarene spriker alt etter hvilke forutsetninger man bygger på og hvilken agenda man har, hevder Gunnar Glöersen

Kart over jerveynglinger i Norge og Sverige i 2010.

En gjenganger i debatten her hjemme er om norske myndigheter har lov til å regne med tilgrensede svenske rovdyr når vi skal vurdere overlevelsen til de norske forekomstene av store rovdyr.

De norske miljøorganisasjonene har aldri villet høre på det øret. De ønsker bare å telle rovdyr som kan dokumenteres som helnor-

Svenskene teller med norske rovdyr

- og Norge skal selvfølgelig telle med de svenske.

ske individer, med mindre det foreligger avtale om felles forvaltning med svenskene.

Biologi

Vi i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har hele tiden hevdet at det er en selvfølge å ta i betraktning hele sammenhengende bestander, fordi bestandenes overlevelse handler om biologi, helt uavhengig av eventuelle avtaler om felles forvaltning med Sverige.

Den biologiske betydningen av kontakten mellom rovdyr over riksgrensen vil jo være den samme uansett hva den svenske riksdagen mener.

For den svenske utredningen var det imidlertid en liten utfordring i EUs holdninger til rovdyr som hører til i land som ikke er EU-medlemmer. Men i utredningen har Lars-Erik Liljelund lagt til grunn at til og med EU-reglene må vike for biologen. Derfor har svenskene regnet med 250 norske jerver og 50 ulver for å få regnestykket

til å stemme med referanseverdiene for en gunstig bevaringsstatus som er lagt til grunn, nemlig 1100 jerver og 500 ulver.

Trenger ingen avtale

Norge trenger selvfølgelig ingen avtale med Sverige for å regne med de svenske forekomstene. Dette handler om forvaltning av felles bestander og ikke felles forvaltning som er noe helt annet og langt mer komplisert.

I den sammenheng er det interessant for oss i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk å presentere Rovdatas nye kart over jerveynglinger i Norge og Sverige. Slike kart er nå laget i en serie fra 1996 og fram til 2010. Og neste prosjekt for Rovdata er å lage felles bestandskart for gaupe.

Dette vil bli viktige kunnskapsverktøy for de norske rovviltnevnene. Det vil gjøre dem i stand til å argumentere for og gjennomføre en mer effektiv forvaltning for å holde konfliktene nede på et akseptabelt nivå.

Barack Obama og ulven

Fra vernehold hører vi ofte at det er kun i Norge og Sverige ulven er kontroversiell. Da skulle de ta seg en tur til USA. Der er debatten er voldsomt betent.

Det begynte i 2009. Det første Barack Obama bestemte som nyvalgt president var å holde ulven utenfor rødlistede over truede arter. Samtidig innførte han lisensjakt på ulv i stor utstrekning. Dette ble et forferdelig rabalder og miljø og dyrevernonorganisasjoner gikk amok. De anmeldte ulvejakten til Washington og en federal domstol bestemte at jakten skulle stoppes i 2010.

Debatten har siden hardnet til ytterligere og for en stund siden forkynte på ny Obama at ulven skulle ut av rødlisten igjen og at jakten skal trappes opp i 2011. Nylig besluttet også Kongressen at ulven skulle ut av rødlisten. Dette er historisk for de har tidligere aldri ment noe om en arts utbredelse. Vedtaket fikk dessuten støtte av både republikanere og demokrater.

Dyrerettsaktivister fra byene river seg igjen i håret og debatten når nye høyder. Ku Klux Klan har meldt seg på og går i mot ulvejakten. Og pornostjerner jobber ideelt til støtte for ulven. Er det noen her på berget som synes vår ulvedebatt har tatt av? You ain't seen nothing yet...

FOTO: WHITE HOUSE

Statsfinansiert Panda

Erik Solheim finansierer WWF Norge

FOTO: SCANPIX/MD

Rasmus Hansson i WWF sammen med tidligere miljøvernminister Børge Brende. Brende pleiet nær kontakt med WWF med en viss diskresjon. Dagens miljø og utviklingsminister Erik Solheim legger imidlertid ikke skjul på sin begeistring og blar opp nesten 100 millioner kroner i årlig støtte til WWF Norge.

ÅSMUND YSTAD

WWF er 50 år. Erik Solheim deltok på jubileum og skrøt uhemmet av en av sine argeste kritikere, og hyllet WWF og Rasmus Hanssons kunnskap og gjennomslagskraft i norsk miljøvern. Det Erik Solheim ikke nevnte er at den såkalte frivillige miljøorganisasjonen WWF Norge er så godt som fullfinansiert av den norske stat, representert ved Statsråd Erik Solheim.

Før Erik Solheim ble statsråd hadde WWF adskillig magrere budsjetter. For året 2006 hadde de en omsetning på 40 millioner kroner, hvorav 26 millioner kroner kom fra det offentlige.

I 2009 er omsetningen på over 100 millioner kroner, og tilskudd over statsbudsjettet har økt til ufattelige 84 millioner kroner. Det aller meste av dette er signert ut av Eriks Solheims departementer, det aller meste fra Bistandsdepartementet, der Erik Solheim er minister i tillegg til Miljøverndepartementet.

50-årstalen

I sin hyllest til WWF sa Erik Solheim blant annet:

Generalsekretær Rasmus Hansson har ikke minst bidratt sterkt til omformingen av WWF i Norge. I løpet av de siste ti årene har organi-

sasjonen blitt en politisk kraft vi ikke kan overse. WWF har en sterk faglig tyngde bak sine råd.

Og videre

Jeg er glad vi har miljøorganisasjoner som WWF. De frivillige organisasjonene er en viktig leverandør av faglige utredninger, argumenter, innspill, ideer og kritikk. Som miljøvernminister må jeg finne meg i å bli kritisert av dem når de blir utålmodige. Men de er også en viktig alliert.

NRK stiller med mikrofon

Ingen kan ha unngått å ha lagt merke til at Erik Solheims yndling Rasmus Hansson har klippekort på debatter i NRK som handler om miljøvern. Det samme gjelder Aftenposten og NTB. Her blir det sjelden skrevet en setning om ulv, skogvern eller temperaturøkning, uten at man henter inn kommentar fra WWF.

Dette er et spill som Miljøverndepartementet har drevet i mange år. Statsråd Erik Solheim har imidlertid utviklet strategien til nye høyder. Departementene kaster penger etter miljøorganisasjonene, Statsråden benytter hver anledning til å lovprise WWF om hvor rett de har og om hvor viktig deres rolle er. Og NRK og andre medier stiller villig sine kanaler til rådighet. Uten et eneste kritisk spørsmål om troverdigheten og de sterke økonomiske koblingene mellom Regjeringen og WWF.

Kongen i skogen

ANDREAS SKARTVEIT

Ungdommen er ikkje som han var. Det har han nok heller aldri vore. Alt Sokrates skal ha sagt noko om det. Sjølv gjekk eg på gymnaset i dei gode gamle dagane, då ungdommen skikka seg vel, og da barme var til for at bæve, i steden for at blive målt, som dansken sa.

I historie og samfunnsfag hadde vi ein lærar som var svært glad i å prate sjølv. Det kunne gå over stokk og stein, i hytt og ver. Og det kunne ta tid. Vår interesse i det som vart sagt kunne variere.

Ein dag ville læraren demonstrere at kongen, Haakon VII den gongen, var heva over lova, som kongen jo er. "Om eg gjekk meg ein tur i slottsparken," sa læraren, "og kongen så kom ut og tok opp ein pistol og skaut meg, kva ville då ha hendt?"

Klassen sat og halvsov, og det tok litt tid før svaret kom frå bakarste benk: "Han ville fått diplom!" Og så la stilla seg igjen.

Det er ulvedebatten hos grannane våre, svenskane, som har kalla fram denne biten frå mi fjerne fortid. Læraren er død, og eg er pensjonist.

Mykje er endra. Eingong hadde både Gud og kongen lov- og rettsvern i samfunna våre. Å sjikanere dei ved stygg og grov tale var straffbart. Majestetsbrot og blasfemi var farleg å drive med.

Slik er det ikkje lenger. Om Gud og kongehuset kan ein i dag seie kva som helst, og det blir også gjort. Mange har dette som levebrød.

No har det i grannelandet stige fram ein skapning som ser ut til å ha fått eit vern som liknar det Gud og kongen eingong hadde, ein tildelt ansvarsfridom utanfor, eller på sida av, lova. Det er ein ulvehann.

"ein skapning som ser ut til å ha fått eit vern som liknar det Gud og kongen eingong hadde"

FOTO: SVEINUNG UDDU VISTAD

Andreas Skartveit

Ei kvinne i Norrtälje, 20 km nord for Stockholm, gjekk ein tur på ein skogsveg med bikkje og to barn, det eine ein baby på 10 månader i vogn. Då kom det luskande to dyr, liknande på to store hundar. Den eine beit bikkja over nakken og drog henne inn i skogen. Det var slutten for henne. Den andre flekte tenner og nærma seg barnevogna. Kvinna vart redd og løfte barnet ut av vogna medan ho skreik og veifta med armane. Dyret tykte dette vart litt utriveleg og luska inn i skogen.

Det var to ulvar som var ute og gjekk og som la etter seg eit hundekadaver og ei vettskremd småbarnsmor.

Det vart, som vanleg, mediestyr. Ulvedebatten er godt mediestoff i Sverige. Ein viltforskar kom på skjermen og fastslo at det var bjørnen som ein måtte passe seg for. Han gjekk på folk. Ulven gjorde ikkje det. Om småbarnsmora i Norrtälje såg innslaget og vart trygg og glad veit eg ikkje. Det er å vone. Men eg såg det. På meg gjorde det sterkt inntrykk.

Så vart det opplyst at det ikkje kunne gjevast fellingsløyve på ulvar i Norrtälje. Hannulven der var importert, innvandrar med andre ord, for å fornye arvemassen i ulvestamma der. Og dermed har han i praksis frikort til å gjere det han lystar, utan nokon risiko.

Slik kong Haakon straffritt kunne plaffe ned historielæraren min, etter det historielæraren sa, kan hannulven i Norrtälje skremme vett og vatn av mødre med småbarn på skogstur. Straffritt.

Hannulven i Norrtälje lever nok eit spennande og godt liv, med kåte ulvetisper og vettskremde menneskemødre. Han er tildelt eit privilegium som er blitt sjeldnare og sjeldnare: Fritak for straff og ansvar for eigne gjerningar.

Det er grunn til å gratulere denne svenske innvandraren. Han har gjort det godt i Sverige. Samtidig kunne svenske media fortelje om ei utekkeleg og uskikkeleg ung svensk ulvetispe. Ho var, med mykje strev og omtanke, sett ut i Ørebrotraktene for å gjere ulvestamma der sterkare. No hadde dette frekke kreket rømt til Norge, titals mil borte, kva ho no skulle der å gjere. Dårlig gjort, meinte ulveforskarane.

Det er grunn til å følgje den svenske rovdyrdebatten, ettersom mykje kan tyde på at svenske, og norske, rovdyr ikkje har fått med seg unionsoppløysinga i 1905. Kanskje har dei ikkje eingong høyrte om Christian Michelsen.

Han var jo frå Bergen.

TRYKKET KOMMER TIL Å

Bjørn Skåret

"Kosmetiske forandringer av det eksisterende forvaltningsregimet vil ikke være tilstrekkelig"

- Bjørn Skåret i samtale med Ivar Mysterud

BJØRN SKÅRET

Ivar Mysterud (nå emeritus) er biolog og forsker, utdannet ved Universitet i Oslo og en aktør med livslang fartstid innenfor natur- og miljøvern i dette landet. For vel 20 år siden var han utpekt som målskive for norske miljøorganisasjoner som gikk så langt som til å utpeke ham som hovedmannen bak en sleip plan for utrydning av de store rovdyra i Norden.

Han tar imot meg på sitt gamle kontor på Biologisk institutt for å kommentere dagens situasjon. Han smiler når vi refererer noen sitater fra hans argeste motstandere.

- Da jeg gikk med på å utarbeide Nordisk plan på forvaltningsfaglig grunnlag, var det for å etablere en moderat linje i norsk rovviltforvaltning. Intensjonen var å sikre den framtidige overlevingen til rovdyra uten å utvikle de alvorlige konfliktenes som i dag blir stadig mer framherskende her i landet. Men i det rådende debattklima den gang viste det seg umulig å få en slik linje etablert og akseptert. Ethvert moderat argument ble av pressgrupper innenfor naturvernet straks avvist som "rovviltfiendtlig".

Men nå har pendelen snudd?

- Ja, flere av de argumentene som lå innebygget i en felles nordisk forvaltningsplan begynner å komme stadig sterkere til syne blant både forskere og politikere, og forvaltning over nasjonale grenser, vil helt sikkert bli diskutert i forbindelse med en ny revisjon av rovviltforliket.

Forvaltningsplanens prinsipper – til heder og verdighet?

Uten forsøk på å virke etterpåklok har det gått akkurat slik jeg med Nordisk plan håpet det ikke ville gå. Det er nesten patetisk å se at det først nå etter 20 år tas hardere til

orde for at det bør forvaltes over nasjonale grenser. Dersom man legger til grunn den svenske genetikerens Linda Laikres definisjon av langsiktig levedyktighet, der antallet ulv i en levedyktig bestand bør opp i ca 1000 dyr, må enhver forstå at dette må det samarbeides over grensene om. Intet land med begrensede arealressurser kan alene påta seg de forpliktelser og ressursinvesteringer som en slik bestand vil føre med seg. I hvert fall ikke dersom man samtidig skal opprettholde en bærekraftig distriktspolitikk og økonomisk lønnsom utmarkproduksjon, basert på beitedyr og tamrein. At vi fortsatt skal ha utmarksnæringer, har flertallet av norske politikere sagt. Om de mener det, er en annen sak. Det var mange politikere som uttalte seg positivt om Nordisk plan den gangen, men ingen av dem fikk gjennomslag.

- Miljøorganisasjonene hevdet jo at denne planskissen brøt med Bernkonvensjonens prinsipper. De klarte til og med å få hele det norske politiske miljøet til å tro at dette var riktig og at Europarådets miljøvern-avdeling var enig med dem? Kommentarer? Hvilken betydning har Bernkonvensjonen i dag – og hvilken betydning burde den ha?

Det enkelte miljøorganisasjoner her hevdet, var grunnleggende feil. Bernkonvensjonen er viktig og i utgangspunktet et glimrende redskap for både nasjonal og internasjonal naturforvaltning. Egentlig heter den Konvensjon om vern av ville europeiske planter og dyr og deres naturlige leveområder. En av

BLÅSE LOKKET AV KJELEN!

dem som førte denne konvensjonen i pen-
nen, var en god venn av meg, den finske
biologen Antti Haapanen. Han uttalte for
mange år siden at han var imponert over
hvor mange som hadde ratifisert den: "Ivar,
den må ha fått en svært vellykket og rund
tekst når så mange har valgt å ratifisere den
så raskt." Det hadde han naturligvis helt
rett i. Det var derfor vi
la den til grunn da vi
arbeidet med Nordisk
plan. Den applauderte
og oppmuntret til at
"kontraherende parter"
kunne arbeide for felles
mål i naturvernet over
nasjonale grenser. Det var med vantro jeg ble
vitne til hvordan de som styrte med norsk
rovdyrforvaltning, valgte å bruke den feil.
Primærteksten i Bernkonvensjonen kan ikke
tolkes slik at det var nødvendig for Norge å
anlegge en egen levedyktig bestand av ulv
for å oppfylle konvensjonens målsetning.
Tvert imot, dersom Norge, Sverige og Fin-
land gjennom samarbeid kunne nå et felles
forvaltningsmål med å sikre en levedyktig
ulvbestand, så ville det være storartet. Men
da ble det tydeligvis ikke mange nok ulver
her i landet for å tilfredsstille enkelte aktører.
I stedet lirket de på plass en særegen norsk
"tolkning".

Bernkonvensjonen i miskreditt

Enhver som leser konvensjonens primær-
tekst kan se at denne tolkningen er feil. Her
i landet har derfor selve konseptet "Bernkon-

vensjonen" kommet i miskreditt på grunn av
dette. Og det er synd. Det ble ikke bedre av
at Stortinget ikke tok et eneste forbehold, slik
det før ratifisering var adgang til. I Finland
er det fortsatt mulig å slå i hjel en hoggorm
i situasjoner hvor det føles påkrevd, uten
å bryte bestemmelsene i konvensjonen.
Men ikke her i landet. Dette kan dessverre
ha svekket konvensjo-
nens omdømme hos
mange.

"I stedet lirket de på plass en særegen norsk tolkning"

Arbeiderpartiregjerin-
gen under Gro Harlem
Brundtland sørget
senere for ratifisering av konvensjoner på
løpende bånd, og det er ikke lett å forstå
den ensidige vekten som man i ettertid la
på akkurat Bernkonvensjonen. Den inter-
nasjonale Husdyrkonvensjonen og ILO-
konvensjonen som skulle ivareta samenes
rettigheter, er så vidt jeg vet til dags dato ikke
juridisk blitt sammenstilt og politisk analysert
innenfor rammen av rovviltforvaltningen.

Hvilke hovedmomenter bør etter din opp- fatning få oppmerksomhet når en nå igjen skal søke grunnlag for et bredt politisk for- lik om rovviltpolitikken?

At situasjonen er fastlåst, at tilliten til forvalt-
ningen er alvorlig svekket og at politikerne
ikke klarer å ta reelle grep. Den ekstremt fast-
låste situasjonen som denne viktige delen av
norsk naturforvaltning har kommet opp i, vil
neppe fortsette særlig lenge. Trykket kom-

Ivar Mysterud

FOTO: GEIR HOLM

mer til å blåse lokket av kjelen. Konfliktnivået
er alt for høyt, og på enkelte områder øker
det fortsatt. For en forsker er det ikke vanske-
lig å se at det var en riktig analyse vi gjorde
før utviklingen mot den nåværende forvalt-
ningen med ekstrem oppmerksomhet på
rovdyr, kom i førersetet. Rovviltforvaltningen
skjuler ikke bare en alvorlig kulturkonflikt; det
ligger også en reell økonomisk ressurskon-
flikt til grunn for de harde holdningene som
nå har kommet til syne.

Rovviltforvaltningen skjuler ikke bare en alvorlig kulturkonflikt; det ligger også en reell økonomisk ressurskonflikt til grunn for de harde holdningene som nå har kommet til syne, mener Ivar Mysterud.

Så hva kan vi da vente oss?

Noen vil kanskje fortsatt tro at det å utarbeide et nytt forlik, er så enkelt som å framsette ytterligere forslag om det jeg kaller kosmetiske forandringer av det eksisterende forvaltningsregimet. Så enkelt blir det nok ikke denne gangen. Det bør nå tas grep i selve grunnlaget for den rådende forvaltningsmodellen. Politisk kan det bli vanskelig fordi den grunnleggende tilliten mellom viktige grupperinger i distriktene og forvaltningen her i landet er svekket. Tillit er som kjent ikke noe det er lett å bygge opp igjen. Faren er at frustrerte følelser på ett felt i samfunnet kan avle holdninger som sprer seg over til andre områder. Det kan på lengre sikt bety en fare for sider ved det norske demokratiet som kan få uforutsette konsekvenser.

Kan du være litt mer konkret?

Et første moment er at alle forstår hva som er kjerneproblemet i konflikten, alle ulike syn på både ideologiske, kulturelle og økonomiske forhold ved bruken av norske ressurser må klart fram.

Småbøndene har blitt trakassert

La oss bare nevne en gruppe som jeg mener har blitt veldig mye trakassert, nemlig bønder som er bosatt i de geografiske deler av landet hvor man ut fra naturgitte forhold

må utnytte grasbaserte utmarksressurser som det viktigste fôrgrunnlaget. De har vært avhengige av å bruke den beiteretten i utmark som arves med gården og har ikke muligheter til en drift som gir handlingsrom for store investeringer. Miljømessig er det bare positivt med denne typen naturbrukere. De baserer seg hovedsaklig på lokale ressurser og produserer stort sett sunn og kortreist mat, noe som både er bærekraftig og viktig i landets langsiktige matberedskap. Men denne gruppen av småbønder har roviltforvaltningen rullet hensynsløst over.

Sier du at distriktene avfolkes på grunn av rovdyrforvaltningen?

Nei, den prosessen har sin bakgrunn i et mye større kompleks. Men rovviltet er en faktor som har bidratt til nedbygging i mange lokalområder som har fått det stadig vanskeligere. Og man kan ikke gjøre fredning av rovdyr til noe absolutt.

Alle de rovviltmeldingene vi har hatt - ikke minst den siste - har understreket behovet for å dempe konfliktnivået. Kommentarer? Er det ikke også et spørsmål om å velge hvilke konflikter vi skal ha og hvilke strider det er nødvendig å utkjempe?

Jo, det er veldig viktig å skille mellom det vi kan kalle fiktive og reelle konflikter. Konfliktregimet i dag framtrer for folk som stadig mer komplekst fordi elementer i fiktive overflatekonflikter stadig reformuleres, samtidig som de grunnleggende dybdekonfliktene ligger fast og blir mer tilspisset. Det er patetisk i dag å høre hvordan enkelte personer uttaler i full offentlighet at ulven ikke tar særlig mange sau i områder der en enten har flyttet sauen ut, gjerdet sauen inne eller presset sauebrukerne helt ut. Det røper mildt sagt at kunnskapsnivået ikke er særlig høyt.

Bernkonvensjonen om den Nordiske planen

"Fra vårt synspunkt er det viktig at dette prosjektet dreier seg om en tilnærming til felles forvaltning i de tre land, noe som ikke betyr at det rettslige og politiske ansvar plutselig blir uklart eller delt. Det forblir hos de enkelte land som kontraherende parter. Når det er sagt, og ettersom prosjektet fra et biologisk synspunkt synes oss interessant, har vi ingen innvendinger mot at det blir videreutviklet."

(Jean-Pierre Ribaut, Bernkonvensjonens sekretariatleder, mars 1989)

Sagt om Ivar Mysterud og medarbeidere:

"La oss gjøre det helt klart: Ethvert initiativ, ethvert forslag, ethvert forskningsresultat, enhver plan hvor disse personene er involvert, vil heretter bli avvist av naturvernorganisasjonene"

(Hans J. Engan, tidligere leder av Norges Naturvernforbund)

"Den berømte amerikanske økologen Eugene P. Odum har kommentert den spredte bosetningen i Skandinavia. Den er skånsom mot landskapet fordi den har en økonomi basert på flerbruk. Den ivaretar mangfoldet i landskapet kombinert med en næringsvirksomhet som kan opprettholdes på lang sikt. Miljømessig forurenser den lite og har i det hele mange attraktive økologiske sider"

Ivar Mysterud

Kosmetiske konflikter

Det første vi må gjøre, er å inndelegne konflikten og analysere konfliktmønsteret på ulike skala. Med kosmetiske konflikter på liten skala mener jeg for eksempel forslag om hvor rovdyrene skal være (flytting, skyving og endring av soneinndelinger), hvordan forvaltningen best kan ordnes (nye erstatningsordninger, administrative ordninger med rovviltnemnder, flytting av ansvarsforhold osv.). Konflikter som bare flytter på argumenter og reformulerer deler av dagens politikk uten å endre noe vesentlig, skaper bare krusninger på overflaten. De er for kosmetikk å regne så lenge forutsetningene og den politiske målsettingen for selve forvaltningen ligger bom fast. Med reelle konflikter mener jeg de som går på at utgangsmodellen er for ambisiøs, at antallet rovdyr som modellen legger opp til, må begrenses – og så videre. Er man uenig i dagens rovdypolitik, er det slike konflikter man må gå inn i. En må ha klart for seg hvordan konfliktene har oppstått – og fortsatt oppstår – og være villig til å se litt mer i dybden for å få en mer langsiktig forståelse.

Ropet om kunnskap

Det blir sagt at vi trenger mer kunnskap. Hva slags kunnskap? Hva trenger vi av

forskning? Hvilke forskningssvar trenger norske politikere i dag?

Det er i hvert fall ikke nødvendig med mer kunnskap og forskning for å forstå konfliktene i rovviltforvaltningen. Ropet på mer kunnskap i denne forbindelse må bare være

“Rovviltforvaltningen blir jo nærmest en parentes å regne når en ser de internasjonale utfordringene som ruller innover oss”

for å utsette inngripen i det reelle konfliktgrunnlaget. Vi vet at i områder som har faste bestander av store rovdyr og kongeørn, lider utmarksnæringene alt for store tap. Det var det fullt mulig å forutse på grunnlag av den faglitteraturen som forelå på den tid Nordisk plan ble presentert, men den politiske ledelsen valgte å se bort fra alle planskissens argumenter. Det er også forbausende å se hvordan grunnlaget i den nåværende politikken synes å være smidd fast i forvaltningsbyråkratiet. Det finnes eksempler på at selv forslag som Stortinget har sagt ja til, faktisk ikke følges opp av forvaltningen. Det er tankevekkende.

Kostnader for å få gjennomført løpende rovviltforvaltning synes heller aldri å møte noen

hindring i en tid hvor det skjæres ned og spares over alt. Dette har kostet og kommer til å koste Sverige og Norge astronomiske summer. Nei, vi har i dag mer enn nok kunnskap om den norske rovviltforvaltningen. Det er bare å se den i øynene og ta den i bruk. Der politikerne virkelig trenger mer kunnskap, er generelt innenfor natur- og miljøvern. Rovviltforvaltningen blir jo nærmest en parentes å regne når en ser de internasjonale utfordringene som ruller innover oss, som befolkningsøkning, folkevandringer, klimautvikling, havforsuring, matsikkerhet og konflikter om knappe ressurser.

Ulvehat?

Før jeg går, ser Ivar Myrsterud på meg og sier: “Jeg så på den moderate linjen som viktig i et tidlig stadium av rovdypforvaltningen for at ikke konfliktene skulle bli så harde at det utviklet seg et regelrett ulvehat. Og jeg vil gjerne sitere hva en kanadisk venn og ulveforsker sa til meg for mange år siden: “Jeg håper at det norske folk har bedre vett enn å slippe løs ulven i det sauetette Norge. Det har ikke denne intelligente og spektakulære dyrearten fortjent.”

“Landsbygda blir sett på som den urbane befolkningens nye miljøtilbud. Ikke alle som streifer rundt i denne nye “villmarka”, forstår at den landskapstypen de ser, er nøye knyttet til en før-økonomi som nå er i ferd med å endres og delvis bli borte.”

Ivar Myrsterud

REYKJAVIK FEBRUAR 1990: “Den nordiske utrydningsplan for store rovdyr” Da politikerne lot seg lure og snublet ut av kurs

Nordisk Råds sesjon i Reykjavik 1990 er et svart kapittel. Det som her skjedde, var fullendingen av en velredigert, ekkel bakvaskingskampanje, planlagt og gjennomført av norske miljøvernaktivister med Viggo Ree i spissen.

Det som ble det varige resultat, var at norske forvaltningsorganer og norske politikere adopterte en tolkning av Bernkonvensjonen som gikk ut på at Norge var forpliktet til å bygge opp levedyktige bestander av ulv og

bjørn innenfor landets grenser. En bevisst løgn, som lett kunne ha vært avslørt, spilte en hovedrolle i opplegget: At Bernkonvensjonens sekretariat stilte seg bak aktivistenes fortolkning av konvensjonen og avvisningen av den nordiske planen på dette grunnlag. Det motsatte var tilfelle.

Det som skjedde i Reykjavik i februar 1990, ble fulgt opp av egne stortingsmeldinger om rovviltforvaltningen i 1992 og 1997.

Folkeaksjonens ledelse og politikk:

Landsstyrets medlemmer:

Nils Solberg, Halden
Landsstyrets leder

Fredliveien 6,
1792 TISTEDAL
Tlf. 479 11 542

e-post: nils.solberg@rovdyr.org

Laila Hoff, Hattfjelldal.
Bonde, lærer og daglig leder
Tlf. 920 51 459

Sara Kvli, Lierne
Fylkespolitiker
Tlf. 917 90 265

Torvald H. Brinch, Oslo.
Advokat
Tlf. 950 48 909

Vidar Helgesen, Rena
Lafter
Tlf. 917 46 796

Ola Arne Aune
Biolog og gårdbruker
1. vara

Veronika Seim,
Sivilagronom
2. vara

Eli Bjorvatten, Vegårshei 3. vara

Ansatte:

Åsmund Ystad: Daglig leder
Tlf. 975 95 119 • aksjonen@rovdyr.org

Lars Erik Brattås: Webmaster

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon med formål å endre dagens rovdyrpolitikk. Økende bestander av store rovdyr gir ikke bare konflikt mellom nærings og verneinteresser. Det handler om mange folks livskvalitet i hverdagen.

Skogen og utmarka er viktig for vår livskvalitet. Dagens rovdyrpolitikk truer mye av det som gjør det meningsfullt å bo i Distrikts-Norge.

Jegere og utmarksbrukere er kulturbærere. Vår fantastiske natur med et rikt biologisk mangfold er et resultat av flere tusen år med allsidig utmarksbruk. Dette er faktisk grunnlaget for vår opprinnelige eksistens og bosetting i Norge.

Det er kunnskapsløst og historieløst hvis disse rike tradisjonene skal vike for urbane myter om at Norge består av urørt villmark.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en viktig stemme i rovdyrdebatten. Med kunnskap, ansvarlighet og engasjement bidrar vi til økt kompetanse som skal gi grunnlag for en ny politikk med aktiv forvaltning i stedet for strengt vern av rovdyr i Norge.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk sier:

- Ja til lokal forvaltning
- Ja til effektivt uttak av skadedyr
- Nei til kjerneområder og rovdyrsoner
- Nei til fast ulvestamme i Norge

Medlemskontingent er kr 250,-
for hovedmedlem i 2011.

Øvrige familiemedlemmer betaler
kr. 100 pr. person. Ungdom under
25 år betaler også kr. 100 pr. person.

Fine premier til Folkeaksjonens gode ververe

Verv 5 medlemmer og velg mellom:

Genser:
Norsk Natur er herlig – uten ulv

Trekopp med logo

6 små glass med logo

Medlemskontingent er kr. 250 for hovedmedlemmer, kr. 100 for øvrige familiemedlemmer (skriv navn på hovedmedlem) og kr. 100 for ungdom under 25 år (skriv fødselsdato).

☐ Jeg melder meg herved inn som medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:.....

☐ Jeg har vervet 5 nye medlemmer og ønsker meg:

☐ Folkeaksjonens genser ☐ En trekopp med logo ☐ 6 små glass med logo

Navn:.....

Adresse:..... Dato:

Postnr./Sted:..... Telefon:

Innmeldingsskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119
Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Varer med Folkeaksjonens logo

T-skjorte:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: S – M – L – XL – XXL kr 100,- pr. stk

Genser:

Norsk Natur er herlig – uten ulv

Størrelser: M – L – XL – XXL kr 200,- pr. stk

Caps.

Farge rød eller blå

Caps. Regulerbar størrelse kr 50,- pr. stk

Trekopp

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Trekopp kr 275,- pr. stk

Drammeglass

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

2 glass kr 100,-, 6 glass kr 300,-

Lommelykt

Lommelykt kr 75,- pr. stk

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder

FOTO: LILLIAN GRIMSGÅRD

Kortholder kr 275,- pr. stk

Bruk dette bestillingsskjemaet og send til oss i post eller på faks.

Du kan også skrive bestillingen i en e-post og send til aksjonen@rovdyr.org

Varenavn	Antall	Størrelse	Pris pr. stk	SUM
T-skjorte Norsk natur er herlig –uten ulv!			100,-	
Genser Norsk natur er herlig – uten ulv!			200,-	
Caps med logo. Sort farge			50,-	
Caps med logo. Rød farge			50,-	
Trekopp med logo			275,-	
Drammeglass med logo. 2 -pack.			110,-	
Drammeglass med logo. 6 - pack.			300,-	
Lommelykt med logo			75,-	
Kortholder med logo			275,-	

Sum kr _____

Jeg bestiller herved de varer og det antall som jeg har markert på bestillingsskjema.
Frakt og omkostninger på kr. 30 pr. sending kommer i tillegg.

Navn:

Adresse: Dato:

Postnr./Sted: Telefon:

E-post:

BESTILLINGSSKJEMA SENDES:

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119 • Telefax: 74 12 65 01
Bankkonto: 4464.09.33434

Årsmøter i lokallagene

Svært godt oppmøte på mange av lokallagsårsmøtene

ÅSMUND YSTAD

Jeg har vært så heldig å få være med på en rekke årsmøter i Folkeaksjonens lokallag i vinter. Det er alltid en hyggelig opplevelse med trivelig folk med klare og meninger om en ny og bedre rovdyrpolitikk. Og ekstra givende blir det når det møter opp så mange av våre trivelige medlemmer på møtene. Her kommer en rapport fra noen av lokallagenes møter.

Vestfold

Vestfold lokallag arrangerte årsmøte på Gavelstad Hotel, mandag 14. mars. Her var det fullt hus med 55 deltagere og god stemning.

Som vanlig deltok Lars Bjaadal på møtet. Bjaadal Fylkesordfører i Telemark og er leder i den regionale rovviltneimnda for region 2. Han gav forsamlingen en innfø-

ring i utfordringene de hadde med den alt for høye forekomsten av gaupe i regionen. Lokallagsleder Helge Røsholt var godt fornøyd med oppmøtet på årsmøtet. Riktignok møtte det færre enn i 2010, men i år ble det i hvertfall nok mat til alle. Lokallagsstyret i FNR Vestfold består av leder Helge Røsholt, Svein Kvalvåg, Kåre Fresjarå, Terje Brattestå, Terje Gjersø og Hans Kristian Wear.

Fullt hus i Vestfold. Lars Bjaadal har ordet. Lokallagsleder i Vestfold, Helge Røsholt, sitter foran til venstre.

Akershus

FNR Akershus årsmøte.

Akershus laget avholdt sitt årsmøte 08.03, på Mortens kro. Det møtte ca 25 medlemmer på årsmøte. Det burde være mulig med noen flere. Laget har brukt noe mer penger sist periode. Medlemsmøte, medlemsbrev osv koster penger, men årsmøte støtter styrets arbeid.

Vi hadde 3 innledere fra Sverige, Bla Inge Johanson, leder FNR, S. Vi fikk artig og nyttig innføring i hvordan våre svenske

venner jobber. Vi fikk også et foredrag om problemene med parasitter hos ulv. Forfatter Mats Persson holdt innlegg på bakgrunn av sin bok: "Från torparkultur till miljardindustri" en underfundig og leseverdig liten bok.

I pausen ble det servert snitter med kaffe og kaker.

Laget vedtok at det skal opprettes en egen webside for laget. Årsmøte vedtok også at vi skal ha en "ungdomskontakt" Karen Oppegaard ble valgt til dette ver-

vet. Styret fikk også støtte til å jobbe for å få en bredest mulig samarbeids plattform. Årsmøte vedtok også at styret, med vara skal representere lokallaget på landsmøte 2011.

Som leder i laget ble Marius Røer Andresen gjenvalgt. Erling Wilhelmsen, Eidsvoll ble valgt inn i styret.

Årsmøte ble avsluttet kl 22.00, etter kaffe og prat.

Referat: Marius Andresen

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Mye folk på årsmøte i Glåmdal lokallag.

siden av hverandre ser en klart at rovdyra i Norge er en randsone av massive rovdyrbestander øst for oss.

Sverige holder seg med en av verdens tettteste brunbjørnbestander, og ulverevirkartet fra Lensstyrelsen viser at det ikke er plass til flere ulverevir i Sverige mot den norske grensen. Unge ulver som presses ut av foreldrenes revir har bare en vei å gå, vestover. Mye av den samme situasjonen har en også for gaupe og jerv. Vandring og utveksling av gener skjer like mye øst/vest som nord/sør.

Å få til en fornuftig felles rovdyrforvaltning med Sverige ser vi som et svært langt lerrete å bleke. Men erkjennelsen av at vi har felles rovdyrbestander, og at disse er svært robuste, gir Norge en betydelig handlefrihet i valg av bestandsmål og forvaltningspraksis. Dette gir grunnlag for å kreve at hele rovdyrpolitikken må opp til ny behandling i Stortinget. Alt for lenge har rovdyrpolitikken blitt styrt av misforståelser, syensing og følelser. Den vitenskapelige dokumentasjon som forskning og erfaring nå har gjort tilgjengelig må kunne danne grunnlag for en ny rovdyrpolitikk med mindre konflikt og bedre grunnlag for utmarksbruk enn det vi opplever i dag. Våre innspill til en bedre rovviltpolitikk er som følger:

- 1) Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort.
- 2) Lokal forvaltning
- 3) Effektivt uttak av skadedyr
- 4) Nei til fast ulvestamme i Norge

Styret i FNR Glåmdal

Glåmdal

Folkeaksjonens lokallag i Glåmdal samlet også over 50 medlemmer til møte i Brandval 28. mars.

Lokallagsleder Torstein A. Opdahl, Namnå, gikk av som leder og inn som vanlig styremedlem. Kjell Eierholen, Arneberg, overtok som leder. De andre medlemmene i lokallagets ledelse er Lennart Høgberg, Brandval, May Sønstnerud, Kongsvinger, Cato Rismoen, Grue Finnskog, Ulrich Kössler, Sander og Kjell Magne Tråstadkjølen fra Magnor.

Ny behandling av rovdyrpolitikken i Stortinget var selvsagt tema på årsmøtet i Glåmdal, som i de andre lokallagene. Årsmøtet gav styret i oppdrag å lage en uttalelse til Hedmarks Stortingsrepresentanter på grunnlag av diskusjonen i årsmøtet. Her er uttalelsen.

TIL STORTINGSREPRESENTANTENE FRA HEDMARK

FNR Glåmdal har hatt årsmøte med 50 medlemmer til stede, og diskuterte rovdyrsituasjonen i vårt område, som er Sør-Hedmark.

I over ett år har våre medlemmer nå hatt en forventning om nye rammebetingelser for sin utmarksbruk. Den bebudede stortingsmeldinga om nye bestandsmål for ulv og bjørn synes fjernere nå enn noen gang. Aksepten og respekten for dagens rovdyrgime er tilsvarende mindre enn noen gang.

Dokumentasjonen av felles rovdyrstammer med Sverige, Finland og Russland styrkes av DNA-profiler. Dette gjør kravet om at vi må bevare "Sær-Norske" bestander av ulv og bjørn meningsløst. Ved å legge kart over revir for ulv og bjørn i Sverige og Norge ved

Lillehammer

Lillehammer regionlag arrangerte årsmøte 23. mars. Her var det også godt oppmøte.

På bildet er det leder Ottar Moe som snakker til forsamlingen. Med seg i lokallagsstyret har han Mathias Finsveen, Arve Rolstad, Magne Gutsveen og Olav Lien.

Årsmøte i Lillehammer regionlag på Bjørn Kro, Vingnes. Ottar Moe taler til forsamlingen.

FOTO: ÅSMUND YSTAD

Østfold

Østfold lokallag arrangerte møte i Halden 14. april. I lokallagene til Arbeidernes jeger og fisk i Halden, møtte det opp 66 medlemmer.

De fikk blant annet en innføring i rovdyrsituasjonen i tilgrensende områder i Sverige, av Jimmy Carlsson som er rovdyrsporer for länsstyrelsen i Vestre Götaland.

Folkeaksjonens lokallag i Østfold ble reorganisert med et nytt styr bestående av: Jon Stabekk, Halden som er ny leder. De andre er: Ellen Labori, Halden, Alek-

FOTO: EIVIND DRAMSTAD

sander Langhei, Halden, Morten Buer, Aremark, Marthe Lie, Oslo, Kai Nicolay-sen, Trømborg og Roy Yven, Fredrikstad

Jimmy Carlsson fra länsstyrelsen i Vestre Götaland snakket om forvaltning av gaupe og ulv begge sider av grensen.

Oppdal og Rennebu

Ola Arne Aune fortsetter som lokallagsleder i Oppdal og Rennebu lokallag etter årsmøtet som ble arrangert 30. mars på Fagerhaug. Dette var samme dag som det ble kjent at Mattilsynet ville innføre beitenekt i 2010 til alle sauebønder som hadde mer enn 20 % tap. Dette ble selvsagt hovedtema i diskusjonen møtet. Med seg i lokallagsstyret har Ola Arne Aune fått med seg Ingeborg Morken, Jon Olav Viggen, Bjørg Havdal og Bjørn Rundtom.

Fra årsmøtet i Oppdal og Rennebu lokallag på Oppdalsporten, Fagerhaug.

Ringsaker lokallag

Bjørnkveld med Herman Sotkajærv i Ringsaker lokallag inviterte lokallagets medlemmer til bjørnekveld med Herman Sotkajærv, torsdag 28. april i år. Arrangementet ble meget vellykket med 80 personer i salen.

De fikk høre Sotkajærv dele sine rike

erfaringer med og kunnskap om bjørn fra over 30 år med naturen som arbeidsplass.

Ringsaker lokallag er også registret som mottaker av grasrotandelen fra Norsk Tipping. Det er bare å melde seg på hos nærmeste tippekommisjonær. Ringsaker lokallag har organisasjonsnummer 994 021 265.

Styret i Ringsaker lokallag består av Leder Geir Atle Aas. Med seg har han Martin Bangsberg, Geir Granmo, Even Evensen, Jan Åge Haugli og Jan Gudbrandsen.

Under til venstre: Myr folk på bjørnekveld med Herman Sotkajærv på Rudshøgda.

Under til høyre: Hermann Sotkajærv forteller om bjørn til Folkeaksjonens medlemmer i Ringsaker.

FOTO: NILS SOLBERG

FOTO NILS SOLBERG

Folkeaksjonen på Villmarksmessen

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk stilte på stand på Villmarksmessen for 11. gang 7.-10. april i år. Som dere kan se på bildet fikk vi år låne en utstoppet gaupe, spesialdesignet for å henges opp på stand. Resultatet ble som vanlig svært bra med 78 nye medlemmer til Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. Sammen med opptrede-

ner Villmarksmesse både i Vikingskipet på Hamar og på Melhus i Sør-Trøndelag i mars, har det gitt 160 nye medlemmer til Folkeaksjonen denne våren. I tillegg kommer det stadig nye medlemmer fra lokallagene. Sist nå fra Trysil lokallag som fikk 20 nye medlemmer på lørdagen under Trysilsmellen siste helga i april.

Vi er ikke i tvil om at alt arbeidet som legges ned av medlemmer og lokallagene med å møte folk på stands er en svært viktig del av arbeidet med å gjøre Folkeaksjonen og vårt arbeid kjent for stadig flere folk.

*Norsk natur er herlig
- uten ulv!*

www.rovdyr.org

Nytt lokallag i Søndre Buskerud

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk – Søndre Buskerud lokallag ble stiftet i Hokksund 9. mars i år. Folkeaksjonens kontaktperson Tor Brandt hadde forberedt stiftelsen og sammen med landstyrets leder Nils Solberg ble stiftelsesmøtet gjennomført med en del av de inviterte medlemmene Folkeaksjonen har i området.

Fra før har Folkeaksjonen lokallag i Hallingdal og Søndre Buskerud dekker i utgangspunktet resten av fylket, men med tyngdepunkt i den sør.

Det nye styret består av Tor Brandt, Drammen, som er leder. De andre i styret er Mai Britt Aasane Bottegård, Kai Stick, Krokstadelva og Jon Sand fra Lier.

Lokallaget har nærmere 200 medlemmer i utgangspunktet. Og det har kommet mange nye til etter stiftelsesmøtet. En av våre trofaste medlemmer i Buskerud, Torben Hedegart fra Kongsberg, kvitterte med 17 nye medlemmer uka etter stiftelsesmøtet.

Vi ønsker det nye lokallaget lykke til!

FOTO: NILS SOLBERG

Styret i det nye lokallaget i Søndre Buskerud.

Kontaktinformasjon for Folkeaksjonens lokallag

Lokallag	Leder	Telefon
NY! Østfold	Jon Stabekk, Halden	tlf. 908 66 479
NY! Søndre Buskerud	Tor Brandt, Drammen	tlf. 926 34 730
NY! Glåmdalen	Kjell Eierholen, Arneberg	tlf. 971 80 798
Akershus	Marius Røer Andresen, Minnesund	tlf. 970 84 134
Vestfold	Helge Røsholt, Steinholt	tlf. 33 12 95 17
Telemark	Trond Kvernstuen, Nordagutu	tlf. 959 47 635
Hallingdal	Oddvar Berg, Hol	tlf. 913 42 213
Glåmdalen	Torstein A. Opdahl, Namnå	tlf. 62 94 45 42
Trysil	Rune Jota, Trysil	tlf. 901 59 524
Åmot og Elverum	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 91 74 67 96
Ringsaker	Geir Atle Aas, Brumunddal	tlf. 907 27 902
Rendalen og Stor-Elvdal	Roy Tovsrud, Hanestad	tlf. 62 46 92 28
Nord-Østerdal	Harald Enge, Os	tlf. 950 88 892
Lillehammer	Ottar Moe, Øyer	tlf. 61 27 81 26
Gausdal	John Birger Skansen, Østre Gausdal	tlf. 416 44 713
Nordre Land	Håkon Bratrud, Dokka	tlf. 951 57 970
Valdres	Arne Myrvang, Rogne	tlf. 61 34 04 63
Skjåk	Else Mona Bjørnstad, Skjåk	tlf. 915 39 565
Lesja	Kåre Ljosbakken, Lesja	tlf. 61 24 37 19
Oppdal og Rennebu	Ola Arne Aune, Oppdal	tlf. 970 79 868
Gauldal	Ole Johan Sætre, Ler,	tlf. 72 85 18 21
Nord-Trøndelag	Håvard Furulund, Nordli	tlf. 976 80 570
Helgeland	Arnulf Skreslett, Korgen	tlf. 920 11 611

Norsk Elghund Grå Valper Født 9. april 2011

Etter jaktpremierte foreldre.

Mors reg nr27197/07

Fars reg nr 08287/04 N Fin J(L)CH

Far nr 3 NM 2010

Det ventes valper med stor jakt lyst.

Telefon 90727902

Meld deg inn -før Norge gror igjen!

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon som har til formål å endre dagens rovdyrpolitikk med følgende hovedkrav:

• Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

• Lokal forvaltning

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

• Effektivt uttak av skadedyr

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

• Nei til fast ulvestamme i Norge

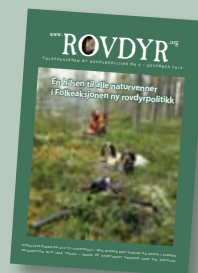
Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

Siste utgaver av bladet Rovdyr:

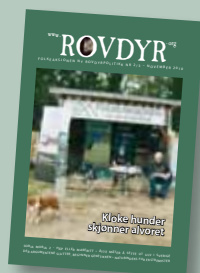
Nr 1-2010

- Leder: 1. feb. 2010
- Vådeskudd fra Naturvernforbundet
- Revirmarkering fra Miljøverndepartementet
- Fant ny helnorsk ulveflokk i Østfold
- Ledersamling i Folkeaksjonen
- Hull i gjerdet
- Det store svenske ulveslaget
- Til minne om Missan
- Fulle hus med Herman Sotkajærv
- Stolte på rapport fra WWF – angret bittert

Nr 4-2010

- Leder: Ulvesone? Nei takk!
- Regjeringen overlater bjørn og ulv til Stortinget
- Nok er nok! La bygdene leve, Jens!
- Med ryggen mot Sverige og hodet i sanden
- Reindriften blir ikke trodd om rovdyrtap
- Ingen på Stortinget snakker pent om rovdyra
- Rovdata åpnet: Økt satsing på overvåking.
- Hyklerne blant oss
- Håper je itte dauar i oktober
- Revjegern fra Gausdal

Nr 2/3-2010

- Leder: Hva er det vi gjør galt?
- Soria Moria 2 – håp eller mareritt
- Innspill til regjeringen om rovdyrpolitikken
- Åtte måter å sette ut ulv i Sverige
- Historisk vedtak i bykommunen Halden
- Der argumentene slutter, begynner genetikken
- Folkeaksjonen møter publikum
- Naturindeks for ekstremister
- Husdyra er en del av det biologiske mangfoldet
- Reisebrev fra Montenegro

Nr 1-2011

- Rovdyrmøte på bakrommet
- Venstre gikk rett i rovdyrfella
- Folkeaksjonen på Stortinget
- Men Galventispa var ikke død
- Folkeaksjonen på nettmøte i Nationen
- La bygdene leve
- Om å bruke makta med vet
- Enorme tap for reindrifta i Nord-Trøndelag
- Ulvemøte i Trysil
- Fullt hus på gaupejakkkurs

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder	Nils Solberg, Halden	tlf. 479 11 542
Styremedlem	Laila Hoff, Hattfjelldal	tlf. 920 51 459
	Sara Kveli, Lierne	tlf. 917 90 265
	Torvald M. Brinch, Oslo	tlf. 950 48 909
	Vidar Helgesen, Rena	tlf. 917 46 796
Varamedlem	Ola Arne Aune Oppdal	tlf. 970 79 868
	Veronika Seim Bech, Vik i Sogn	
	Eli Bjorvatten Vegårshei	
Daglig leder	Åsmund Ystad, Steinkjer	tlf. 975 95 119
	e-post:	aksjonen@rovdyr.org

Adresseendring?

Flyttet eller fått ny adresse? Vær vennlig og gi oss beskjed, slik at du fortsatt får tidsskriftet **Rovdyr i posten**.